

Valgfres (Scharling) heller ikke er enig med den ærede Ordfører deri. Det ærede Medlem erklærede straks, at det ikke kunde nytte at skjule, at der er betydelige Differenspunkter, og jeg mener, at det heller ikke kan nytte at skjule det, men ligesom jeg paa den ene Side beklager, at det Hovedforslag, der forelaa fra Udvalgets Side i Fjor, nu ikke er kommen frem, men er frafaldet, saaledes maa jeg paa den anden Side beklage, at man ikke kan se, hvor den Side af Salen, som man kalder Højre, staar, og det nævner jeg i Forbindelse med Talen om Differenspunkter. Man kan ikke se, at Højre vil noget her. Det vil ikke lægge Byrden over paa Kommunerne med det bestemte Pengebeløb pr. Medlem, idet det erklærer, at Flertallet har Ret i, at Kommunerne ere overbeholdne. Paa den anden Side tør det heller ikke lægge Byrden over paa Staten, og hvor Pengene saa skulle komme fra, begriber jeg ikke. Derfor gaar man nu ved anden Behandling til Afstemning over dette Lovforslag noget iblinde, man ved ikke, hvad der kommer ud af det. Da Højres Stilling er saaledes, finder jeg, at der for saa vidt er dobbelt Anledning til at beklage, at Flertallet fra i Fjor, som i Aar er Mindretal i Udvalget, paa Forhaand har opgivet sit Hovedforslag, som jeg maa anse for i sin Helhed at være bedre end det Resultat, der vil komme af Regeringsforslaget med de fra de forskellige Sider stillede Endringsforslag. Man har, synes jeg, noget tidlig givet sine Indrømmelser. For øvrigt er det, som det allerede er blevet fremhævet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgfres (Brandes), ret mærkeligt, stadig at høre det samme fra Højres Side, naar der er Tale om at afholde Udgifter til en almennyttig Foranstaltning af Statskassen. Man trymper sig derved og siger, at Statskassen har ikke Raad til det under de nuværende Forhold, man kan ikke overstue de finansielle Forhold o. s. v., men naar der er Tale om andre Foranstaltninger, f. Eks. — for at tage en paa maa og saa — med Hensyn til Universitetet, ved hvilket der er foreslaaet en Forøgelse af Antallet af Professorer og Forhøjelse af Lønningerne, i alt Forhøjelser af omtrent 84,000 Kr., hører man ikke den mindste Rynken eller Klage over, at Statskassen

ikke har Raad til noget saadant. Dette er kun et enkelt Eksempel; jeg kunde nævne mange andre, som angaa Beløb, der gaa langt ud over, hvad der her er Tale om. Jeg skal blot berøre, hvad der tit er omtalt; det provisoriske Gendarmerikorps, hvorom Regeringen heller ikke i denne Samling har fundet Anledning til at gøre Rigsdagen bekendt med, hvorfor den har opretholdt det i 6 Aar. Hvad der medgaar til Gendarmerikorpset i 1 Aar kunde dække den Konto, her er Tale om, Bidraget pr. Medlem, maaste for 4 Aar. Men komme vi over paa Højres Boldgade til det, som Højre onsker, saa er der ikke Tale om, hvad Statskassen har Raad til. Vi gaa som sagt lidt i Blinde ved denne anden Behandling. Som Sagen nu foreligger, er der virkelig ingen Udset til, at vi saa nogen Sygefaskelov, thi selvfølgelig kan der ikke være Tale om, at nogen indenfor, hvad der kalder sig Oppositionen, skulde være med til at sætte 1½ Kr. pr. Medlem op til 2 Kr. eller nøjes med et mindre Tilskud end ¼, og naar Højre ikke har Pengene — og provisorisk kunne disse Penge dog vel ikke tages, — saa er der ikke Spor af Udset til, at vi kunne komme over Differenspunkterne. Jeg siger derfor, at til Trods for, at vi nu ville saa et Resultat ved Afstemningen, ville vi dog ikke have opnaaet noget Resultat, idet vi ikke vide det mindste om den endelige Udset for Loven. Det er derfor med en vis Utryghed, at jeg imødeser Afslutningen af Sagen. Naar der ikke fra Højre fremkommer Udtalelser eller i alt Fald gives Fingerpeg om, hvad det kan gaa med til, vilde jeg i alt Fald foreløbig, efter som Sagen foreligger ved Oppositionens Stilling, finde det hensynsløst, om man underhaanden bag Kuliserne skulde bringe det dertil, at et Resultat kom til at foreligge i denne Sag i Forening med noget andet. Jeg haaber, at ligesom det Mindretal, som jeg nærmest sympatiserer med, vil ogsaa den anden Side af Oppositionen, som sammen med os er kommen til at danne et Flertal, være saa hensynsfuld, at den ikke vil være med til bag Kuliserne at lave en Sygefaskelov, men at vi her saa en aaben, ærlig og saglig Forhandling som en Forsættelse af, hvad der efter alle Solemærker og Julemærker er foregaaet hidtil, og hvoraf de foreliggende